

Hydrati de potassъ, de sodъ și de ammoniacу disolvă zincul său înflăcăndu-kăldări, formă zincată alcalină și deraže hydrogenă.

Zinsul precipită din soluție lorpătă măre nămătă de metale precum cuprul, stannumul, stibiumul, etc. Înăbindă-se în contact cu o soluție de o sape de fer, determină descompunerea aceia; hydrogenul se deraže, în același timp că oxigenul se dăce asupra zincului care se dissolvă și precipită ferul în stăpă de peroxidă.

Oxidul de zincу. $\text{Zn}^{\text{2+}}\text{O}$. SUBT-OXIDU DE ZINCU.

D. Berzelius admite existența unui subt-oxidă de zincă, care ia naștere când zincul se expune la aer sau în contactul său cu hidroxidul.

Dulong a doborât subt-oxidul de zincă sănătătă de calciu și oxalată de zincă; se deraže o amestecă de oxidă de carbonă și de acidă carbonică, și subt-oxidul rămâne ca produsul fix.

Acest corp este vînătă negriușios; se descompune sănătătă acidilor în oxidă ZnO care se dissolvă, și în zincă metalic. Acest subt-oxidă se formează săpăraza zincului care este expusă la aer, și produsul său este ferul în element de pilă care descompune apă și determină oksidația repetată a metalului.

Subt-oxidul de zincă nu s-a doborât încă într-o stare de cărăduță absolută.

PROTOXIDU DE ZINCU ANHYDROU. ZnO .

Protoxidul de zincă era cunoscut odinioară sănătătă nămătă de Flori de zincă, Pompholix, Nihilum album, Lana philosophica, etc.

Acest oxidă este albă; debine galbenă și se calcină.